

Hatıraları uyandırma / dedektif hikaye

Category: Detektif proza, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Hatıraları uyandırma / dedektif hikaye POLİSİYE HİKAYE:
HATIRALARI UYANDIRMA

Columbo, pencerenin yanındaki berjerin tepesine kurulmuş yağan karı seyrediyordu. Ara sıra çalışma masasının üstüne atlıyor, tumbul patileriyle dizüstü bilgisayarının tuşlarına basıyor, dosyaları dağıtıyor ve kalemleri yere atıyordu.

Seden, kahvesini hazırlayıp geri döndüğünde, sakince kupasını masaya koydu. Dosyaları yeniden düzenledi, yerden kalemleri topladı, bilgisayarını kontrol etti ve kahvesini alıp canı sıkkın bir şekilde berjere yığıldı.

"Hiçbir şey olmamış gibi davranamazsın canım! Hani anlaşmıştık! Ben çalışırken sen uslu uslu karın yağışını seyredecektin!" dedi Seden. Hiç oralı olmayan Columbo, Seden'in kucağına oturdu ve başını onun göğsüne yasladı. Kedisinin mırıltısı ve sıcak kahve eşliğinde bir süre karın yağışını seyretti. Güya hafta sonuydu ve kendine sinemaya gitmek için

bir söz vermişti. Ama sonra, Kamer Alkan'ın cinayeti ile ilgili kafasında onca soru işaretiyle, sinemaya gitmek pek de iyi bir fikir gibi gelmedi ona.

Dava dosyasını aldı ve tekrar gözden geçirmeye başladı.

Profesör Doktor Kamer Alkan, iyi bir üniversitenin arkeoloji bölümünden mezun, sikke ve madalyon tarihi konusunda uzman. Mezun olduğu üniversitede bir süre öğretim görevlisi olarak çalıştıktan sonra bir turizm şirketinde rehberlik yapmaya başlamış. Elli beş yaşında, boşanmış, çocuğu yok ve yalnız yaşıyor.

Kamer Alkan, olayın gerçekleştiği 15-Aralık-2018 Cumartesi günü saat 14:00'da İngiltere'den gelen yirmi kişilik bir turist kafilesini, Augustus harabelerini gezdirirken aniden fenalaşıp yere düşüyor. Kafilede bulunan arkadaşları Basri Kıraç ve eşi Violet Ward Kıraç, ambulans gelene kadar kalp masajı ve suni teneffüs uyguluyorlar. Ambulans on beş dakika sonra geliyor, Kamer Alkan'a, sağlık görevlileri ilk müdahaleyi yaptıktan sonra hastaneye götürülürken yolda ölüyor.

Otopsi raporuna göre; ölüm sebebi kalp krizi, vücudunda herhangi bir darp veya yara izi yok, ilk yardım uygulaması esnasında, baskı uygulanan bölgede deri altı morluklar oluşmuş. Yaşına göre bütün iç organları sağlıklı, kalp krizine neden olabilecek herhangi bir hastalığı yok. Toksikolojiye gönderilen mide sıvısı ve kan örneğinin sonucunda yüksek miktarda, kurtboğan bitkisinin içerdiği güçlü bir zehir olan akonitin maddesine rastlanılmış.

Buna bağlı olarak, kurtboğan bitkisinin içerdiği zehirli akonitin maddesi, kardiyak dokulardaki, nöral dokulardaki ve kas dokularındaki hücrelerde bulunan sodyum kanallarını olumsuz olarak etkilemiş; kardiyak kaslardaki sodyum kanallarının ani şekilde etkilenmesi de kalp krizine neden olmuş.

Kurtboğan, genellikle sarı, mavi ve mor renklere sahip narin

çiçekleri ile tanınan bir bitkidir. Halk dilinde en çok kullanılan adı boğan otudur. Zehri çok çabuk etki eder; yüksek oranda alındığı takdirde, duygusal hareket zincirlerini, daha sonra da kalp-damar ve solunum merkezini etkiler.

Maktulün, ne o gün giydiği kıyafetlerinde ne de kullandığı sırt çantasından çıkan eşyalarda yapılan incelemelerde, kurtboğan otuna rastlanmıştır. Devamlı yanında taşıdığı termosun içindeki bitki çayının, tarçın ve karanfil karışımı yeşil çay; termotan alınan parmak izlerinin de maktule ait olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca evinde yapılan incelemelerin sonucunda ise şüpheli herhangi bir şeye rastlanmamıştır.

Maktulün çalıştığı tur şirketindeki odasında ve o gün tura çıkılan otobüste yapılan incelemeler, temiz çıktı. Şirkette çalışanların ifadelerine göre Kamer Alkan; sessiz, içine kapanık, yardım sever ve çalışkan biri olarak tarif edildi. Olayın gerçekleştiği gün, bütün çalışanlar şirkette işlerinin başındaymış, şirketten herhangi bir sebeple ayrılan kimse yok.

Basri Kırac ve eşi Violet Ward Kırac, maktulün yakın arkadaşları. İkisi de Arkeolog, sikke ve madalyon tarihi konusunda uzman. Violet Ward Kırac aslen İngiliz, Glasgow Üniversitesi Arkeoloji Bölümü'nden mezun. Basri Kırac'la aynı üniversitede doktora yaparken tanışıp evleniyorlar. Londra'da tur şirketleri var. 2006 yılından beri, Kamer Alkan'ın çalıştığı tur şirketi ile anlaşmalı olarak, tarihi gezi turları düzenliyorlar. Olayın gerçekleştiği gün, maktulle birlikte Augustus harabelerinde İngiltere'den gelen, yirmi kişilik turist kafilesini gezdiriyorlarmış. Maktulün fenalaşıp düştüğü esnada ilk yardımı Kırac çifti uygulamış.

Kırac çiftinin ifadelerine göre; Kamer Alkan'la 2006 yılından beri çok iyi giden dostlukları var, aralarından su sızılmıyormuş. O dönemde Kırac çifti, eşinden ayrılan maktule, maddi ve manevi destek olmuşlar ve onu bir süre Londra'daki evlerinde misafir etmişler.

Cavit Özer, maktulün eski eşi. Birlikte, aynı üniversitenin ve aynı bölümden mezun olmuşlar. 2006 yılında şiddetli geçimsizlik sebebiyle ayrılmışlar. Karanfil Sokak'ta, Antik Kitap isimli bir Kafe işletiyor. İfadesine göre; eski eşi Kamer son derece inatçı, başına buyruk ve kararlarını tek başına alan birisi. Boşandıklarından beri görüşmemeye gayret ediyor ama yeni eşi Verda ile Kamer çok iyi anlaştıkları için bunu başaramıyor. Cavit Özer, olayın gerçekleştiği gün sahibi olduğu Kafe'den hiç ayrılmamış.

Verda Özer, Güzel Sanatlar Akademisi'nden mezun; kendine ait resim ve seramik atölyesi var. Vakit buldukça da Antik Kitap Kafe'de eşine yardım ediyor. İfadesine göre; Kamer çok iyi bir insan, yardımsever ve çabuk incinen birisi. Maktul, izin günlerini Verda ile birlikte, resim ve seramik çalışmaları yaparak değerlendiriyor. Verda, olayın gerçekleştiği gün, sahibi olduğu resim atölyesinde, öğrencileri ile birlikteymiş.

"Kamer Alkan'ın yediği veya içtiği bir şeye kurtboğan bitkisi karıştırılmış. Peki, ama nasıl? Sırt çantasında devamlı taşıdığı termosun içindeki çayda bu bitkiye rastlanılmadı, termostaki parmak izleri de maktule ait. Eğer turist kafilesi ile birlikte yemek yedikleri restoranda karıştırıldıysa bu nasıl oldu? Restorana, öğlen saat 12.00'de gidiyorlar ve saat 13.00'de restorandan ayrılıyorlar. Zehri çok kuvvetli bir bitki olan kurtboğan, eğer dozu biraz aşılsa kendisini, soğuk terleme, ishal, ağız kuruması ile belli ediyor. Tanıkların ifadelerine göre, maktulün halinde, restoranda ve otobüste bir anormallik sezmemişler. Demek ki kurbanı, tapınağı gezmeye başladıkları esnada yüksek dozda kurtboğan bitkisi verildi, bu da anında kalp krizi geçirip ölmesine sebep oldu. Ama bunu kim veya kimler verdiler ? Bütün bunların cevabını bulacağız, elimizde hiçbir ipucu yok ama bulacağız. Bana göre tek ipucu, maktulün kendisi Kamer Alkan," diye fısıldadı Seden kedisinin başını okşayarak.

Seden, sabah erkenden büroya gitmeden önce, yardımcısı Koray'ı aradı ve erken gelmesini istedi.

Uyku mahmurluğunu henüz üstünden atamamış olan Koray, elinde kahvesi ile Seden'in odasına geldi.

"Günaydın Koray. Uykunu alamamışa benziyorsun, hayrola?"

"Size de günaydın amirim. Daha mesai saatinin başlamasına iki saat var da, ondan herhalde."

"Bugün çok işimiz var. Kamer Alkan'ın eski kocası Cavit Özer ve eşi Verda'yı ziyaret edeceğiz."

"Amirim, onları iki kere ziyaret ettik ayrıca bir kere de büroya çağırdık, kayda değer hiçbir şey söylemediler. Bu sefer ne anlatmalarını bekliyoruz ki?"

"Aslında ben de senin gibi düşünüyorum ama, hiçbir şey aslında çok şeyi ifade ediyor. Bu yeni eş Verda, bizden bir şeyler saklıyor."

"Ne saklıyor olabilir? Bu iki kadının tek ortak noktası, birinin yeni diğerkinin eski kocası Keçi Sakal Cavit. Resim ve seramik çalışmaları adı altında onu çekştiriyorlardı bence."

"Dur bakalım Koray! Kesin yargıda bulunma öyle. Hem sonra adama Keçi Sakal Cavit adını takman yakışıyor mu sana?"

"Kafe'ye gidince yine öyle entel dantel hareketleriyle bi havalara bürünecek. Bu da beni geriyor amirim."

"Hadi laf yetiştirmeyi bırak da Kıraç çifti İngiltere'den dönmüş mü öğren bakalım, bize verdikleri dönüş tarihinin üstünden bir hafta geçti, onları da ihmal etmeyelim."

"Şu yabancıları hiç anlamıyorum doğrusu! İleri yaşlarına rağmen, Allah'ın kışında ülke ülke gezip tarihi kalıntıları inceliyorlar. Benim babaannem, evden ekmek almaya çıkamıyor!"

"Yaşlılık, insanın kendi zihninde oluşturduğu bir inanış,

nasıl hissediyorsan öyle yaşarsın Koray. Bunu sakın unutma!"

Antik-Kitap Cafe'ye vardıklarında Özer çifti, çoğunluğu öğrenci olan, sabahın ilk müşterilerine servis yapıyorlardı.. Verda Özer, Seden ve Koray'ı sıcak bir karşılamadan sonra, köşede güzel bir masaya oturttu. Cavit ise, gelmelerinden rahatsız olduğunu belli eden bir yüz ifadesi ile "Hoş geldiniz," dedi. Sonra derin bir iç çekerek "Size daha önce anlattıklarımın farklı bir şeyler söylememi bekliyorsanız boşuna heveslenmeyin! Kamer, sorumsuzca yaşamının bedelini canıyla ödedi. Üniversitede kalıp öğrenci yetiştirmeye devam etmeliydi, böylece geri kalan zamanını da kendine ayırır mutlu mesut yaşardı," dedi elleriyle yüzünü ovuşturarak.

"Sorumsuzca yaşamının bedelini canıyla ödedi demekle neyi kastediyorsunuz?" dedi Koray.

"Neyi olacak! O Basri denen herif ve mumya kılıklı karısı Violet'a takılıp İngilterelere gitmeler, müzayedelere katılmalar, zengin İngiliz bunaklara pahalı turlar düzenlemeler falan işte!" dedi Cavit, eliyle sanki bir yerleri gösteriyormuş gibi sağı solu işaret ederek.

Verda, ortamı yumuşatmak için hemen araya girip Seden ve Koray'a içmek için bir şeyler ikram etmeyi teklif etti. Seden, içmeyeceklerini söylemesine karşın Verda hayli ısrarcı davranıp masadan kaktı.

"Eski eşinizin, Kıraç çiftiyle pahalı turlar düzenlemesi, müzayedelere katılması ve İngiltere'ye gitmesinin ölümüyle ne ilgisi var?" dedi Seden.

"Ne bileyim ben? Belki de ona asılan birisi vardı, belki de çıktığı birisi, Kamer yüz vermeyince onu öldürdü! Olamaz mı? Sonuçta güzel, kültürlü, iyi tahsil yapmış donanımlı bir kadın o!"

Verda elinde, büyük fincan çaylar olan tepsiyle geri geldi ve özenle herkese ikram etti. Sonra peçeteleri unutmuş bahanesiyle tekrar masadan kalktı. Çok geçmeden elinde, özenle katlanmış peçetelerle geri döndü. 0 sırada Cavit'in çalan telefonuna bakmasını fırsat bilen Verda, peçetelerden birini Seden'in eline sıkıştırdı. Seden, peçeteyi sakince kabanının cebine koydu.

"Karşılıksız bir aşk cinayeti diyorsunuz yani, doğru mu anlıyorum?" dedi Koray,

"Olabilir, benimkisi sadece bir tahmin. Size son kez söylüyorum, eski eşim Kamer'in öldürülmesiyle benim bir ilgim yok, hepsi bu. Şimdi izninizle ilgilenmemiz gereken müşterilerimiz var."

Seden'in yol boyunca olan sessizliği Koray'ı meraklandırmıştı. Büroya geldiklerinde daha fazla dayanamadı.

"Ben söylemiştim amirim, yine elimiz boş döndük. Benim anlayamadığım, Verda neden kaçak oynuyor? Yok, çay getireyim, yok peçeteleri unutmuşum gibi bahanelerle masada oturmadı . Siz de hiç üstüne gitmediniz amirim!"

Seden, kabanını asarken cebinden Verda'nın notunu çıkardı ve Koray'a uzattı.

"Kamer'in emanetini, teslim etme zamanı geldi. Ne bu şimdi? Şarkı isteği gibi, telefon etmeyi bilmiyor mu bu kadın? Altı üstü bir paket, zarf her neyse işte. Al getir! Ne gerek var olaya gizem katmaya?"

"Korku! Cavit, kontrolün daima kendisinde olmasını isteyen bir kişiliğe sahip, Kamer için sarf ettiği sözlerden çıkarabilirsin bunu. Verda'nın üstünde kurduğu hakimiyeti Kamer'de kurmayı başaramamış."

"İyi de amirim bu bir mazeret olamaz! Bize telefon açmasını

veya buraya gelmesini engelleyen bir durum göremiyorum ben.”

“Gelinece öğreneceğiz Koray. Keşke hayatta her şey, siyah ya da beyaz kadar keskin ve açık olarak belirlenebilse[1] değil mi?”

Akşama doğru, görevli memur Verda’yı, elinde taşımakta zorlandığı hayli büyük bir kutuyla Seden’in odasına getirdi.

Koray, hemen Verda’nın elinden kutuyu aldı, içindekini çıkarıp masanın üzerine koydu.

“Amirim bu Mary Poppins’in ta kendisi! Yeğenlerim filminin vizyona girmesini dört gözle bekliyorlar.”

Seden’in hiç tepki vermemesini uyarı kabul eden Koray, Verda’yı oturtup bir çay söyledi. Kısa bir selamlaşma faslından sonra Seden hemen konuya girdi.

“Verda Hanım, bize gelmek için neden bu kadar beklediniz?”

“Aklı başında çiçekler, zavallı saksılarda açmaz,”[2] dedi Verda, gözlerinden yaşlar süzülerek.

“Anladığım kadarıyla zavallı saksı kocanız Cavit oluyor!” dedi Koray.

“Ben, Cavit’le tanışana kadar kimseye aşık olmadım. Onunla da Kamer sayesinde tanıştım. Kamer, boşanma aşamasında iyice bunalmıştı ve neredeyse bütün vaktini benim atölyemde geçiriyordu. Cavit, çoğu zaman onun peşinden atölyeye gelir, birlikte yeniden başlamak için Kamer’e yalvarırdı. Bazı günler, Cavit o kadar güçsüz ve perişan durumda olurdu ki onun, o haline dayanamazdım. Her seferinde bana Kamer’i ikna etmek için ne yapacağını sorardı. Birlikte, atölyenin bahçesine çıkar dertleşirdik. İşte bu, çaresiz, masum haline aşık oldum ben. Kamer bunların hepsini biliyordu ama hiç umursamadı ve arkadaşlığımıza zarar verecek tek bir kelime bile etmedi bana. Onun tek istediği bir an evvel Cavit’ten boşanmaktı. Yalnız bir gün hiç unutmam bana, İyi düşün Verda, o görüldüğü gibi masum birisi değil, seni de incitebilir,

dedi. Cavit ve ben, onlar boşandıktan bir yıl sonra evlendik. Kamer'le dostluğumuz hep devam etti. Atölyeye gelmeyi hiç bırakmadı, bu seramik heykelcik üzerinde çok uğraştı. Çalışırken adeta kendinden geçiyor ve kendi kendine bir takım kelimeler mırıldanıyordu."

"Kamer Hanım'ın, mırıldandığı kelimeler neydi, hatırlıyor musunuz? Bu bizim için önemli bir ipucu olabilir Verda Hanım," dedi Seden merakla.

"Hatırlıyorum tabii! Ona çalışırken, ara sıra çay yapıp götürürdüm. Bazen geldiğimi fark etmezdi, kendi kendine o kelimeleri mırıldanmaya devam ederdi. Dur bakayım nasıl söylüyorduuu... Hatıraları uyandırma, hayallerinin peşinden git, işte böyle melodili bir şekilde söylüyordu. Çalışmasını bitirdikten sonra, bu seramik heykelciği bana emanet etti."

"Nedenini sordunuz mu peki?" dedi Koray

"Sormadım. Ama bana çok iyi saklamamı hatta özellikle Cavit'in bulamayacağı bir yere saklamamı söyledi. Belki paylaşmak istemediği bir sır olarak düşündüm, üstelemedim ve sakladım."

"Kamer Hanım, bu seramik heykelciği ne zaman bitirip size saklamanız için verdi?" dedi Seden.

"Eylül ayıydı yanlış hatırlamıyorsam."

"Siz de, eşiniz Cavit Bey'in katil olabileceğini düşünüp bunu bizden sakladınız. Yanılıyor muyum?" dedi Seden, sesini yükselterek.

"Hayır! Cavit, kontrolcü ve sinirli biri olabilir ama katil olamaz! Bu mümkün değil!"

"Buna siz karar vermezsiniz Verda Hanım! Bizden belki de, önemli bir delili sakladınız. Biraz önce anlattıklarınızı, ilk verdiğiniz ifadede belirtmediniz ki bu, sizi delilleri karartmaktan suçlu durumuna düşürüyor," dedi Seden.

“Beni tutuklayacak mısınız?”

“Buna şimdilik gerek duymuyorum. Öncelikle, Kamer Hanım’ın size emanet ettiği, bu seramik Mary Poppins heykelciğini incelemeye alacağız, bakalım bize neler anlatacak? Aklınıza başka bir şey gelirse, lütfen hiç çekinmeden gelin ve anlatın. Korkmak, sizi doğru davranışları doğru yerde yapmaktan alıkoyar. Şimdilik gidebilirsiniz, gerekirse sizi yine çağırırız, iyi akşamlar.”

Verda’nın ayrılmasının ardından, Seden ve Koray hemen Mary Poppins’in seramikten yapılan minyatür heykelini incelemeye başladılar.

“Kamer Hanım bunun üzerinde çok çalışmış ve gerçekten kusursuz yapmış. Siyah, papağan başlı şemsiyesi, sivri burunlu, topuklu ve üstünde tokası olan ayakkabıları, kırmızı fuları, çevresi çiçeklerle süslü şapkası, elinde büyük valiz şeklini andıran çantası ve kabarık elbisesiyle muhteşem görünüyor. Bu minyatür heykelciği yapmasının bir sebebi var, ama ne? Sonra, bu çalışmayı yaparken, Hatıraları uyandırma, hayallerinin peşinden koş, diye kendi kendine mırıldanarak söylediği bu cümleler ne anlama geliyor?” dedi Seden.

“Kısaca yazar, bu cümlede neyi anlatmak istiyor? Tıpkı üniversite sınavında sorulan, Türkçe paragraf sorusu gibi sordunuz amirim.”

“Dalga geçmeyi bırak da Antikacı Süleyman Cihangir’i ara ve hemen geleceğimizi söyle.”

“Hemen arıyorum amirim!”

Süleyman Cihangir Çankaya’da, babadan kalma antika eşyalar satan küçük bir dükkan işletiyor. Ara sıra Çankaya’da kurulan antikacılar pazarına antika eşyalar götürüp satıyor. Seden, Süleyman Cihangir’le, Çankaya antikacılar pazarında

tanışmıştı. Daha sonra, bir cinayet davasında mesleği gereği danışmanlık yapması için onu büroya çağırmıştı.

Süleyman, dükkanını kapatmak üzereydi. Koray'ın telefonu üstüne, Seden'in getireceği minyatür heykelciği merakla beklemeye başladı.

Çok geçmeden Seden ve Koray dükkana geldiler.

"Ooooo Seden amirim hoş geldiniz! Uzun zamandır ne pazara ne de dükkana uğruyorsunuz!" dedi Süleyman sitemle.

Süleyman, merakla hemen Koray'ın elindeki kutuyu aldı ve özenle masanın üstüne koydu. Seden ve Koray'ı küçük antika taburelere oturttu, yine antika kahve değirmeninde çektiği taze kahveden yapıp ikram etti.

Kahve ikramından sonra dikkatle, heykelciğin her bir ayrıntısını incelemeye başladı,"Hımmm! 1964 yılında Amerika'da çekilen Mary Poppins filminden sonra bu sihirli dadının birçok biblosu yapıldı. Fakat bu seramik heykelcik, onlardan bile güzel olmuş. Elimde örneği yok ama eğer isterseniz bulabilirim. Tabii biraz zaman alır," dedi Süleyman.

"Bize bir örneği lazım değil Süleyman Bey. Benim merak ettiğim Kamer Hanım, bu heykelciği yaparken içine bir şeyler gizlemiş olabilir mi? Siz iyice bir inceleyin, belki bulabilirsiniz," dedi Seden.

"Olabilir! Çok özenerek yapmış, eğer içine bir şeyler sakladıysa, içinden çıkarmamız hayli güç ama imkansız değil. Beni düşündüren en önemli nokta, kırılması gerekebilir," dedi Süleyman, gözlüğünün üstünden bakarak.

"Hani şu, Amerikan filmlerinde çocukların domuz şeklindeki kumbaralarını kırdığı gibi mi? Ya içinden bir şey çıkmazsa amirim?" dedi Koray, bir çocuk gibi mahzun gözlerle Seden'e bakarak.

"Tam tarif ettiğin gibi delikanlı! Ama acele etme bakalım,

daha incelememi bitirmedim.”

Aradan iki saat geçmişti neredeyse. Süleyman, hâlâ elinde büyüteciyle heykelciğin her bir ayrıntısını incelemeyi sürdürüyor, ara sıra kulağına götürüp, ona parmaklarının ucuyla vuruyor ve çıkan sesi dinliyordu.

“Buldum! En sonunda buldum! Papağan başlı şemsiyenin olduğu kısım, diğerlerinden daha tok ses çıkarıyor, ayrıca bu şemsiye iki parça halinde sonradan yapılıp birleştirilmiş. Gövdesinden ayrı fırınlanıp monte edilmiş eline. Küçük, ustaca atılmış bir darbeye sadece şemsiyeyi kırıp, gövde kısmına zarar vermeden elinden çıkarabiliriz. Ne dersiniz?” dedi Süleyman heyecanla.

“Ne duruyorsunuz o zaman Süleyman Bey?” dedi Seden.

Süleyman, epey uğraştıktan sonra şemsiyeyi kırdı. Seden’in tahmini doğru çıkmıştı. Kamer Alkan, küçük bir not defterinin sayfalarını kesmiş, arkalı önlü yazdıktan sonra onları rulolar halinde şemsiyeye yerleştirmişti.

Seden ve Koray, sabahın ilk ışıklarına kadar, Kamer’in özenle yazıp sakladığı ruloları numara sırasına göre okudular.

“Öğle tatiline kadar gidip biraz dinlenelim. Sen, Kırac çiftini ara ve saat 14:00’da burada olmalarını söyle,” dedi Seden.

Kırac çifti tam zamanında geldi. Violet’ın, sakın tavırlarının aksine, Basri’nin tedirgin hali Seden’in gözünden kaçmamıştı. Onlara çaylarını içinceye kadar, önündeki dosyalarla ilgileniyormuş gibi yaparak biraz süre tanıdı. Sessizliği bozan Koray oldu.

“Kamer Hanım’ı, boşandıktan sonra bir süre İngiltere’deki evinizde misafir ettiğinizi söylemiştiniz. Bu süre zarfında, kaç kere birlikte müzayedelere katıldınız?”

“Londra’da üç müzayedeye katıldık. Bir kere şarap müzayedesine katılmıştık, yanılmıyorsa 2007 senesindeydi, ikinci olarak geçen sene eski, tarihi değeri olan evlerin müzayedesine, üçüncüsü... evet, evet o da tarihi evlerin satışıyla ilgiliydi,” dedi Violet, bozuk Türkçesiyle.

“Emin misiniz Violet?” dedi Seden.

“Bende unutkanlık var, bazı şeyleri hatırlamakta zorlanırım ama eşimin hafızası çok iyidir,” dedi Basri, araya girerek.

“Madem öyle, bırakın da eşiniz cevap versin!” dedi Koray.

“Eminim!” dedi Violet, sesini yükselterek.

“Demek ki sizde de unutkanlık başlamış Violet. İzin verirsiniz, şöyle bir hafızanızı tazeleyelim.

25-Nisan-2012 Londra. Bugün, ünlü Maddox & Sons Ltd Müzayede Evinde Fatih Sultan Mehmet’in tek yüzlü bronz döküm madalyonunun satışı var. Violet ve Basri, 2000 yılının başında bu madalyonun ortaya çıkmasını sağlayan ekiple birlikte çalıştıklarını iddia ediyorlar. Ekip arkadaşlarının isimlerini bir sır gibi saklıyorlar. Bu müzayedeye beni de davet ettiler. Gideceğim, belki madalyonu yakından görme fırsatım olur. Bu madalyonun, 1454-55 yılları arasında yapıldığı düşünülmekte ve Fatih’in bilinen diğer betimlemelerinin aksine bu madalyonda oldukça genç olduğu gözlemlenmekte. Violet, eski aile dostları Lord Phoenix Reginald’ın müzayedeye katılacağını, fiyatı çok yükseltmezlerse, madalyonu onun alacağını söyledi.

Madalyonu, 400.000 Sterline Lord Phoenix Reginald aldı. Ben de bu vesileyle madalyonu yakından gördüm, muhteşemdi.

Ertesi sabah, Violet ve Basri’nin bağrıışmalarına uyandım. Duyduklarıma inanamıyorum! Madalyonu sahtesi ile değiştirmişler! İçerde adamları varmış ve ona verilen parayı az bulmuş. Basri, Violet’a cimrinin teki olduğunu ve ona istediği parayı verip, bu işi bitirmesini söylüyor. Sonra

birden sesleri kesildi ve ben de hiçbir şey olmamış gibi aşağıya indim.

Onları duyduğumu anlamış olacaklar ki, üstü kapalı tehdit edildim. Violet, boynundan hiç çıkarmadığı Güneş Tanrısı Ra kolyesini işaret ederek bana, Ra'nın lanetini istemezsin inan bana, güzel bir dostluğumuz var ve bu uzun yıllar sürsün istiyorum, dedi.

Korkuyorum!

Bunlar, Kamer Alkan'ın küçük notlarından alıntı. Daha çok ayrıntı var ama önce sizi dinlemek istiyorum," dedi Seden.

Violet elini, boynundaki Güneş Tanrısı Ra kolyesine götürüp "Bunlar tamamen saçmalık! Kim inanır ruh hastası Kamer'in yazdıklarına?" dedi

"Siz, o konuda hiç endişe etmeyin Violet! Arkadaşlarımız şu anda Interpol'le bağlantı halindeler. Kamer Hanım'ın yazdığı her bir ayrıntıyı bildirmekle meşguller, rahat olun. Gelelim en önemli ayrıntıya; Kamer Hanım'ı, sizi ihbar etmemesi için öldürdüğünüzü biliyoruz ancak nasıl öldürdüğünüzü bilmiyoruz. Lütfen bizi daha fazla yormadan anlatın, ayrıca zorluk çıkarmadan boynunuzdaki kolyeyi çıkarıp Koray'a teslim edin," dedi Seden, ses tonunu yükselterek.

Seden'in cümleleri daha bitmeden Basri, ellerini yüzüne kapatıp bir çocuk gibi hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Violet "Çocuk gibi zırlamayı kes Basri! Ellerininde hiç delil yok, bize bir şey yapamazlar! Bizi katil ilan etmek için, kolyemden medet umuyorlar," diye bir yandan bağırıyor bir yandan da hışımla boynundaki kolyeyi çıkarmaya çalışıyordu.

Basri, birden sakinleşti, cebinden çıkardığı mendille yüzünü temizledi. Sonra sırtını dikleştirdi ve yüzünü Seden'e çevirdi.

"Tek başına, hayatını yeniden düzene koymak için çabalayan

zavallı Kamer'i biz öldürdük! Aç gözlülüğümüzün kurbanı olduk. Halbuki, ufak tefek tarihi eserleri yurt dışına kaçırarak epey para kazanıyorduk. Turlardan da gelirimiz iyiydi ama bu Violet'a yetmedi. Bana, her an ihbar edilme korkusuyla yaşayamayız, onun ölmesi gerekiyor. Yoksa bütün servetimizi kaybedeceğiz. Kimsenin onu özleyeceği yok nasılsa, bir iki güne unutulur gider. Eski kocası Cavit, ondan nefret ediyor, onun yeni karısı Verda da uyuzun teki. Hatta, Kamer'in aradan çekilmesi işine gelir, dedi. Plan çok basitti. Violet, Kamer'in kullandığı sırt çantası ve termosun aynısından aldı. Termosun içine, Kamer'in her zaman içtiği, karanfil ve tarçın karışımı yeşil çayı yapıp koydu. Boynundaki Güneş Tanrısı Ra figürlü kolyenin içinde minik bir şişe var. O minik şişe, kurtboğan bitkisinin özü ile doludur, yarısı bile öldürmeye yeter. Violet, o şişedeki özü kendi termosundaki çaya karıştırdı. Öğle yemeği için mola verdiğimiz restoranda sırt çantalarını değiştirdi. Kamer, kendi sırt çantası zannettiği çantayı aldı. Harabeleri gezerken, boğazının kurummasını engellemek için termosu çıkardı ve içerek kafilayı gezdirmeye başladı. Kısa bir süre sonra fenalaşıp yere yığıldı, o esnada yardıma biz koştuk ve Violet hemen el çabukluğu ile çantaları değiştirdi. Daha sonra çantayı ve termosu şömine de yaktık," dedi Basri başını öne eğerek.

"Eğer bir kez çamura battıysanız, dipteyseniz, yıldızların üzerindeki insanlardan nefret edersiniz!"[3] dedi Seden.

Koray, Kıraç çiftine haklarını okudu ve gerekli işlemlerin yapılması için görevli memurlara teslim etti.

"Ben, yaramaz baş edilemeyen çocuklara, gökten şemsiyesi ile gelmiş, Sihirli Dadı Marry Poppins gibi, girmiştin hayatına. Uçuk bir benzetme biliyorum ama öyle ne yapayım. Denedim, bildiğim bütün sihirleri kullandım ama olmadı Cavit. Neyse, bir konuda haklıydın, hakkını yiyemem. O kadın, lanetli bir mumya gibi, seni öldürebilir, demiştin. Tam isabet! Evet.

İnsan arkadaşının sandığı gibi biri olmadığını anlayınca düş kırıklığına uğruyor.‘[4] Bunlar, Kamer’in son sözleriydi,” dedi Seden.

1] Agatha Christie

[2] Ümit Hakan Deniz

[3] Agatha Christie

[4] Agatha Christie

Nilgün Kolgar ÇALIŞKAN. Detektiv proza